

gyndte. Det er Rigsdagens og Regeringens Pligt at tage noget Hensyn til, hvad Staten kan bære.

Men nu vil jeg gerne spørge den højt-ærede Finansminister, der jo særlig har ført disse Forhandlinger, om de Opsigelser, der var truet med, var indkaldte til Organisationerne og forelaa hos disse som en Trumf i Baghaanden paa det Tidspunkt, da Finansministeren paa Regeringens Vegne indledede Forhandling med Organisationerne. Det ved jeg ikke noget om, men det vilde have nogen Interesse at vide, om denne Trusel laa i Baghaanden, om der fra flere Hundrede, maaske Tusinde Tjenestemænd var indsendt Opsigelser, der laa hos Organisationerne parate til at deponeres for det Tilfælde, at Regeringen og Rigsdagen ikke skulde give efter for Tjenestemændenes Krav. Men dernæst vilde jeg ogsaa gerne vide — for det har sin Betydning for Samfundet i det hele taget —: Hvordan er Regeringens Stilling til dette store og vigtige Spørgsmaal? Mener den, at det virkelig gaar an at lade Statsfunktionærene være i den Mening, at de kan strejke ligesom civile Arbejdere? Jeg mener, det vilde have sin Betydning, om Lovgivningsmagten, navnlig Regeringen, tilkendegav sin Opfattelse af dette Forhold, og jeg vil haabe, at Regeringen har den samme Opfattelse, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) har gjort gældende, og som ogsaa jeg har gjort gældende.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jacob Christensen: Det maa bero paa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) har faaet det Indtryk, at Købstadforeningens Bestyrelse har villet anmode Indenrigsministeren om at lægge et Tryk paa Kommunerne. De tre Krav, der er formulerede i Resolutionen, vilde aldeles ikke lægge noget Tryk paa Kommunerne, hvis Ministeriet tog Hensyn til dem. Der er kun Tale om, at Kommunerne faar Ret til at anvende mere end de 15 Kr. pr. Indbygger, som Dyrtidsloven hjemler, til Hjælp for nødlidende, og at Staten i højere Grad end hidtil tager Del i Udgifterne til Dyrtidsforanstaltninger efter § 2 og helst overtager alle Udgifterne; det er ikke at lægge noget Tryk paa Kommunerne. Der er heller ikke Enighed indenfor Sogneraadene angaaende det Spørgsmaal, idet en Organisation, der

har dannet sig, Fællesorganisationen for Kommuner med købstadmæssig Bebyggelse, i Gaar har givet sin Tilslutning til Købstadforeningens Krav om, at der i højere Grad skulde prisreguleres efter § 2, noget, som i høj Grad maa siges at være i Kommunerne's Interesse. Men det ærede Medlem vil nu give det Udseende af, at det var for at staa til Værn om det kommunale Selvstyre, at de samvirkende Sogneraadforeninger havde indtaget det Standpunkt. Talen om det kommunale Selvstyre tror jeg nu nok Venstre anvender, naar det har Enestyret i Kommunen, men naar det ikke har det, er dets Interesse for det kommunale Selvstyre ikke saa stor. Jeg kan i saa Henseende henvise til, hvad det ærede Medlem for Kolding-Kredsen (Laursen), der forleden vilde give Socialdemokratiet en Belæring i Samfundsfølelse, har tilladt sig. Han har sammen med sit Parti stemt for Dyrtidsloven her paa Rigsdagen, og da det socialdemokratiske Flertal i Aarhus Byraad vilde praktisere Dyrtidslovens Foranstaltninger, gik han sammen med de kapitalistiske Antisocialister i Deputation til Indenrigsministeren og bad ham saa mindelig om at gaa imod, hvad Aarhus Byraads Flertal havde vedtaget. Større var Kærligheden til det kommunale Selvstyre ikke hos det ærede Medlem, som tilhører Partiet Venstre, end at han, da det gik imod hans kapitalistiske Interesser, vilde have Indenrigsministeren til at omstøde, hvad det kommunale Flertal havde besluttet. Derfor tror jeg ikke, Venstre skal tale saa højt om sin Kærlighed til det kommunale Selvstyre. Kærligheden strækker sig ikke længere end til, at man varetager sine egne Interesser.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen: (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) har af min i Onsdags fremsatte Udtalelse faaet ud, at jeg havde udtalt mig for en Alliance mellem Det radikale Venstre og Socialdemokratiet ved det forestaaende Valg, og jeg har i den moderate Presse set, at man der har opfattet min Udtalelse paa samme Maade. Den ærede Formand vil sikkert tillade mig at oplæse, hvad jeg sagde: „Jeg kan ikke for Socialdemokratiets Vedkommende sige, hvorledes vor Stilling vil blive til næste Valg. Det synes mig ogsaa, at der er god Tid til at tage Bestemmelse derom, naar